

29 Ιουλίου 2024

Ιερομόναχος Γαβριήλ Αγιαννανίτης (1877 - 29 Ιουλίου 1956)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

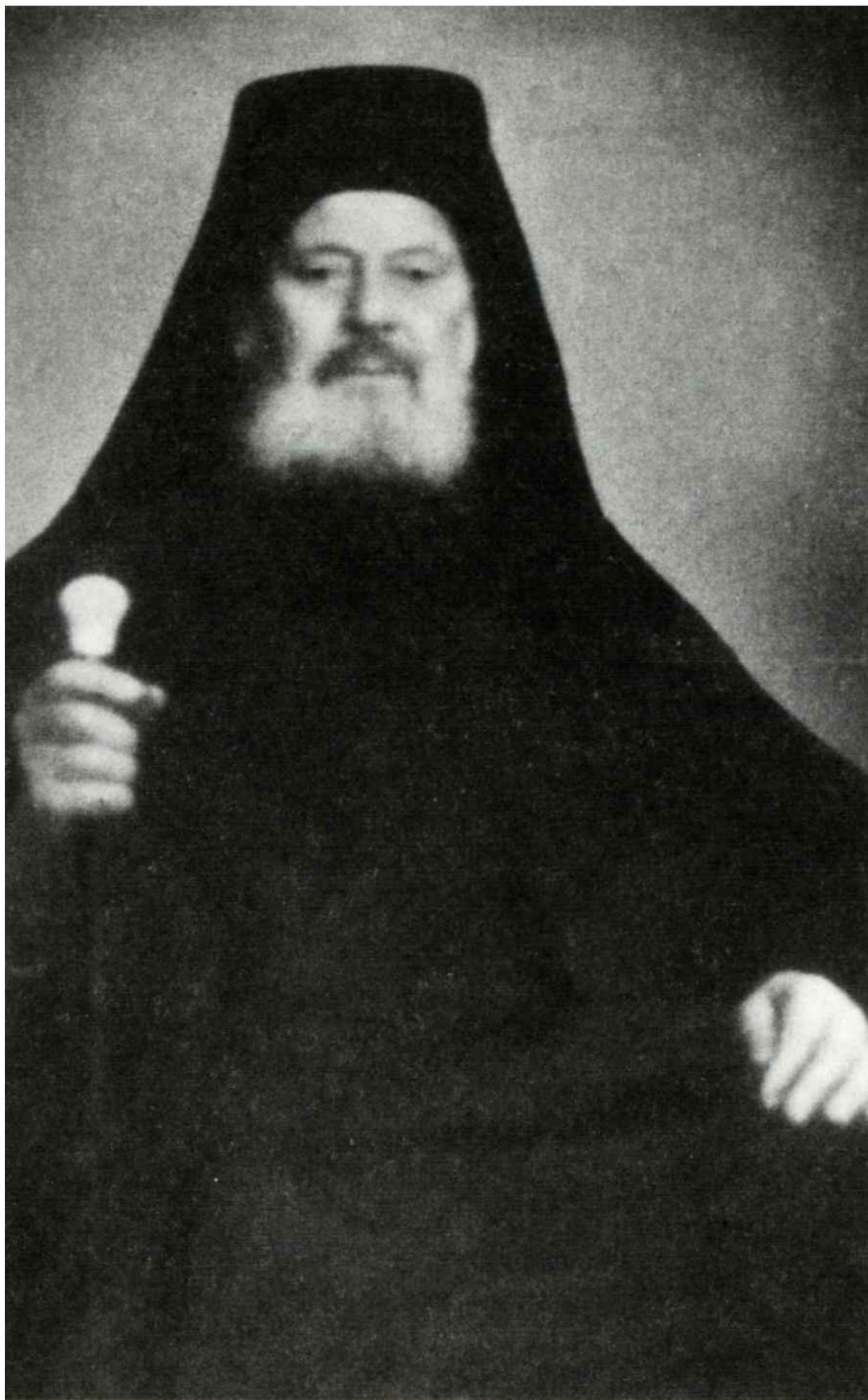
Image not found or type unknown

Ιερομόναχος Γαβριήλ († 1956)

Ο κατά κόσμον Γεώργιος Κάρτσωνας του Διονυσίου και της Ελένης γεννήθηκε στα Αρφαρά της Μεσσηνίας το 1877 από πολύτεκνους και ευσεβείς γονείς. Ο πατέρας του ήταν ο τελευταίος δήμαρχος φουστανέλας της πόλης τους.

Προσήλθε στην Καλύβη του Αγίου Γεωργίου της σκήτης της Αγίας Άννης το 1896. Εκάρη μοναχός από τον Γέροντα Γεράσιμο († 1917) το 1899. Χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος το 1901. Αργότερα κατεστάθη και Πνευματικός. Ασκήτευε μαζί με τους τρεις καλούς κατά σάρκα αδελφούς του: τους ιερομονάχους Σεραφείμ († 1966), που ήλθε το 1902, και Διονύσιο († 1959), που ήλθε το 1904, και τον μοναχό Χρυσόστομο († 1941). Φύλαγε, ως λέγουν, αυστηρότητα για τον εαυτό του και μεγάλη αγάπη για τους άλλους. Ήταν γνωστός και πολύ καλός αγιογράφος. Γέροντας φιλόξενος και ελεήμων. Όλοι οι παλαιοί θυμούνται με θαυμασμό την αβραμιαία φιλοξενία τους. Όταν εντυπωσιακό τέσσερα αδέρφια από τα οκτώ να είναι αφιερωμένα στον Χριστό, δίχως να έχουν μεταξύ τους ποτέ μεγάλη παρρησία. Μάλιστα οι μεγαλύτεροι ήταν αυστηρότεροι προς τους μικρότερους.

Ιερομόναχος Σεραφείμ († 1966)

Ο Γέροντας Χερουβείμ αναφέρει για τον Γέροντα Γαβριήλ πως «η γνώμη του είχε πάντοτε μεγάλη βαρύτητα σε όλα τα κοινά θέματα της σκήτης». Είχε

υποδειγματική ακρίβεια στη μοναχική του ζωή. Ήθελε η υπακοή των υποτακτικών του να είναι ακέραια και γι' αυτό τους δοκίμαζε αυστηρά, ακόμη και τους κατά σάρκα αδελφούς του. Όταν στη σκήτη σκέφθηκαν ορισμένοι ν' ανοίξουν κάποιους δρόμους, ο Γέροντας Γαβριήλ είπε στη Γεροντική Σύναξη: «Πατέρες, αυτά τα σκληρά και ανηφορικά και δύσβατα δρομάκια της σκήτης μας εβοήθησαν τους προημών πατέρας να φθάσουν και μέχρις αγιότητας ακόμη, χάρις στους τους σκληρούς αγώνες. Μη ζητάμε λοιπόν ευκολίες, αν θέλουμε ν' ακολουθήσουμε τα ίχνη τους». Τότε όλοι οι Αγιαννανίτες πατέρες συμφώνησαν απόλυτα μαζί του.

Οι αδελφοί Γαβριήλ και Σεραφείμ (καθιστοί Χρυσόστομος και Διονύσιος (όρθιοι)

Πριν την καθημερινή νυκτερινή ακολουθία ένας μικρός σεισμός γινόταν στο κελλί του από τις πολλές στρωτές μετάνοιες. Κανόνα που διατήρησε μέχρι τα βαθιά του γεράματα, δίχως καμία έκπτωση. Πρώτος πάντοτε στην Ιερή ακολουθία. Αν κάποιος αργούσε πολύ να προσέλθει στην ακολουθία, ήταν αυστηρός μαζί του. Στις Σαρακοστές έφθανε να κάνει διπλό και τριπλό κανόνα, για να έχει εφεδρείες και αποθέματα για μέρες ανάγκης, αν και πάντοτε φιλοτιμείτο, όπως και οι άλλοι πατέρες, ν' αναπληρώσουν πρόθυμα τα χρωστούμενα. Ύπήρχε προσοχή, ευλάβεια, τάξη και ακρίβεια σε όλες τις καθημερινές ακολουθίες.

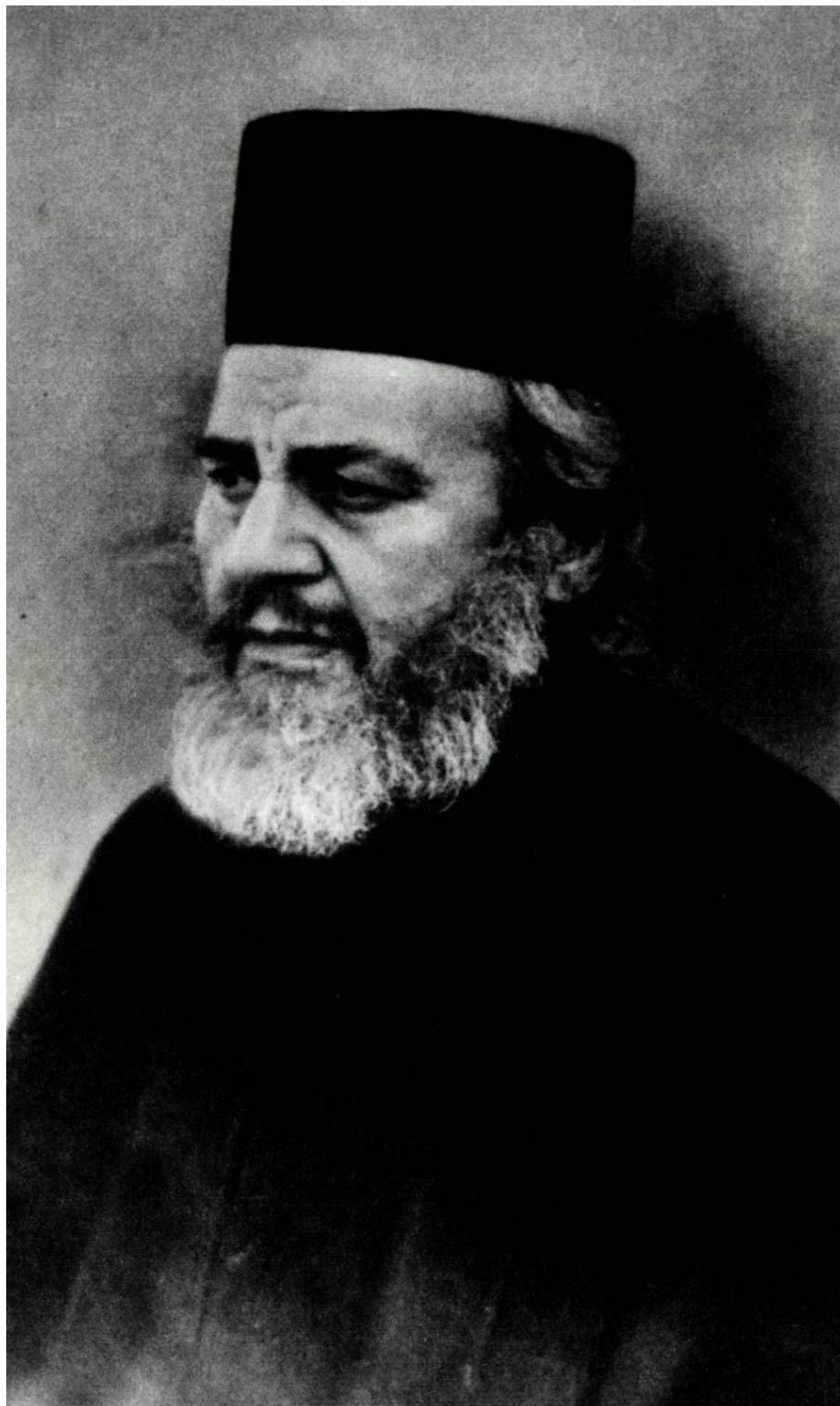
Η συνοδεία του Γέροντος Γαβριήλ

Ημερονύκτιο δίχως όλη τη στιχολογία, το Θεοτοκάριο, τους Χαιρετισμούς, την Παράκληση της Παναγίας και της Αγίας Άννης η του Αγίου Γεωργίου δεν περνούσε. Μετά την ακολουθία δεν υπήρχε ανάπαυση. Ο Γέροντας έβαζε ανάγνωση και οι άλλοι ετοιμάζαν το φαγητό η την τράπεζα μέχρι να ξημερώσει και ν' αρχίσουν το εργόχειρο.

Ιερομόναχος Γαβριήλ († 1956)

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 29.7.1956.

Ιερομόναχος Διονύσιος († 1959)

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Χερουβείμ αρχιμ., Νοσταλγικές αναμνήσεις από το Περιβόλι της Παναγίας, Ωρωπός Αττικής 1981, σσ. 138-144. Ιωάννου Αγιαννανίτου μονάχου, Αγιαννανίτικη ακρίβεια, Αγιορείτικη Μαρτυρία 3/1989, σσ. 141-142.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α΄ - 1956-1983, σελ. 553-555, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.